ta on. Mölder annab kohtule teada; siis lastakse tedda warsi kinniwötta, sest et ta möldre warras on; ja kohhus nõuab, kus temma teised seltsimehhed on. Essiotsa ütleb temma: Ei ta tea keddagi. Siis pannakse tedda wangihonesse ja mönne päwa pärrast lutsub tedda kohhus, et ta peab teisi röövleid üllestunnistama; temma ütleb wimaks: Muud ma kül ei tea kui ühte ainukest: se on se kangur, ja kohhus möistab, et nemmad peawad möllemad üllespodud sama. Kui nüüd se surmamisse pääw kätte tulli, siis läks se kangro naene Würsti rohhoaeda ja langes Würsti proua ette pölweli mahha, pallus ja kaebas, et temma mees saab ilmasüta surmatud, ja proua pallus Würsti, et ta omma ilmasüta meest ei lasseks surmata. Würst läks kohhe senna surmamisse paika ja kelas ärra, et kangur ei pea sama surmatud. Siis ütles Jaan: Nüüd ussun minna, et üks Jummal taewas on, kes öigeid ei lasse hukka sada, ja tunnistas siis keik omma röövlite seltsi üllesse, pallus ennesele ühhe näddala aega, ennast pattust pöörda; siis said naad keik ärrahukkatud.

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1863, lk. 34